

KÚRIA

Bfv.II.1463/2015/8.szám

A Kúria Budapesten, a 2016. február 17. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette és más bűncselekmények miatt G. T. és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben Sz. M. D. II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát elbírálva a Pápai Járásbíróság 4.B.341/2013/11. számú és a Veszprémi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.628/2014/11. számú ítéletét Sz. M. D. II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pápai Járásbíróság a 2014. március 27. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 4.B.341/2013/11. számú ítéletében két terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett Sz. M. D. II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának vétségében [2012. évi C. törvény - a továbbiakban Btk. - 178. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] és kábítószer kereskedelem vétségében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], amiért őt halmazati büntetésül 6 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetést fogházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a terhelt legkorábban e büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Győri

Városi Bíróság B.1229/2011/5. számú ítéletével kiszabott 8 hónapi börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

A járásbíróóság ítélete ellen a II. rendű terhelt tekintetében az általa és védője által enyhítésért és a védő által eltérő jogi minősítés megállapítása érdekében is bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Veszprémi Törvényszék a 2015. június 16. napján meghozott 1.Bf.628/2014/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet Sz. M. D. tekintetében annyiban megváltoztatta, hogy a cselekményeit kábítószerrel visszaélés vétségének [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban korábbi Btk. - 282. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] és kábítószerrel visszaélés vétségének [korábbi Btk. 282/A. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pont] minősítette. Az elsőfokú ítélet feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezését mellőzte, a terhelt vonatkozásában 3.500 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el, egyebekben viszont az elsőfokú ítéletet a terhelt tekintetében helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen Sz. M. D. II. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványát a védő a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára alapította és a jogerős határozat hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

Indítványában a védő a jogerős határozatot kizárólag eljárásjogi szabálysértések okán támadta és azokat a következőkben jelölte meg: 1) Az első fokon eljáró bíróság nem volt törvényesen megalakítva [Be. 373. § (1) bekezdés II/a. pont].

2) A Tatai Járásbíróóság a tárgyalást 2014. március 27. napján részben olyan személy távollétében tartotta meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező lett volna [Be. 373. § (1) bekezdés II/d. pont].

3) A másodfokon eljáró Veszprémi Törvényszék ítéletét nyilvános ülésen hozta meg, noha korábban már tárgyalási formára tért át, ezt követően a nyilvános ülési formára nem térhetett volna vissza (a védő ez esetben felülvizsgálati hivatkozása jogszabályi alapját nem jelölte meg).

4) A Veszprémi Törvényszék tárgyalását az I. rendű terhelt távollétében tartotta meg, mivel nem tartotta szükségesnek meghallgatását, azonban erről csak nyilvános ülés tartása esetén lett volna lehetősége [Be. 373. § (1) bekezdés II/d. pont].

A Legfőbb Ügyészség BF.1504/2015/1. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta és a támadott határozat Sz. M. D. II. rendű terhelt tekintetében történő hatályában fenntartását indítványozta.

Az átiratban kifejtettek szerint törvényben kizárt a védő felülvizsgálati indítványa abban a körben, amelyben nem a saját védenca tekintetében megvalósult eljárási szabálysértésre hivatkozik, eljárási szabálysértéseket állító részében pedig alaptalan, mivel a másodfokú bíróság határozatát tárgyaláson hozta, határozata bevezető részében a nyilvános ülési formára utalás elírás. A másodfokú tárgyalás az I. rendű terhelt távollétében a Be. 365. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel megtartható volt, mivel az I. rendű terhelt terhére nem jelentettek be fellebbezést. A II. rendű terhelt védőjének ideiglenes távollétét a tárgyalási jegyzőkönyv nem támasztja alá, és mivel a terhelt védelme nem volt kötelező, az ideiglenes távollét feltétlen hatályon kívül helyezést indokoló szabálysértést nem valósítana meg. Az elsőfokú bíróság törvényes megalapításával kapcsolatos kifogás pedig a Be. 373. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem követelte meg az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését.

A Kúria Sz. M. D. II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát a Be. 424. § (1) bekezdés I. fordulata szerint tanácsülésen bírálta el. (A védő felülvizsgálati indítványában kérelme tárgyalás tartása útján történő elbírálását kérte. A felülvizsgálat szabályai e jogorvoslati eljárásban a tárgyalási formát nem teszik lehetővé, a Be. 424. § (1) bekezdése értelmében az elbírálás tanácsülésen vagy nyilvános ülésen történhet. A nyilvános ülési forma abban az esetben kötelező, ha az ügyész a terhelt terhére nyújtott be felülvizsgálati indítványt, míg a 424. § (2) bekezdése az egyébként tanácsülésre tartozó ügyben is lehetőséget nyújt nyilvános ülés kitűzésére, viszont a Kúria ezt jelen esetben nem tartotta indokoltnak.)

A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kizárólag a védő által megjelölt okokból és a hivatalból vizsgálandó, Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt további ún. abszolút eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül. Felülbírlata során a Kúria a védő által nem hivatkozott abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt, és emellett a védő által hivatkozott eljárási szabálysértéseket sem látta megállapíthatónak.

Helytállóan hivatkozott a Legfőbb Ügyészség átiratában arra, hogy a védő kizárólag saját védenca érdekében terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt és e körben csak védenctét érintő feltétlen eljárási szabálysértésre hivatkozhat. Helytálló az indítvány abban a tekintetben is, hogy a védő által hivatkozott eljárási szabálysértések egyetlen felülvizsgálati ok megállapítását sem alapozzák meg.

A védő által hivatkozott egyes eljárási szabálysértésekkel kapcsolatban a Kúria álláspontja a következő (a védő felülvizsgálati indítványbeli hivatkozásainak sorrendjében és

sorszámozása megtartása mellett).

1) A Be. 373. § (1) bekezdés II/a. pontja értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárásra kell utasítani, ha a bíróság nem volt törvényesen megalakítva. A hatályos Be. 373. § (2) bekezdése azonban az (1) bekezdés II/a. pontjára vonatkozóan rögzíti, hogy az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, ha a másodfokú bíróság a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása folytán állapítja meg, hogy az ügyben az elsőfokú bíróság tanácsának kellett volna eljárnia. E rendelkezésből következően viszont nem hatályon kívül helyezési ok és ekként nem felülvizsgálati ok, amire a védő hivatkozott – tehát hogy az adott bűncselekmény büntetési tétele az első fokon eljáró bíróság tanácsban történő eljárását tette volna szükségessé – ezért helyesen járt el és indokolt a Veszprémi Törvényszék másodfokú ítéletében, amikor azt rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nincs helye. (A hatályon kívül helyezés mellőzésének az oka tehát nem a védő által vélt az a körülmény volt, hogy a szabálysértés nem befolyásolta az elsőfokú ítélet meghozatalát.)

2) A Be. 373. § (1) bekezdés II/d. pontja értelmében hatályon kívül helyezési ok, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. A védő e körben a II. rendű terhelt védőjének részbeni másodfokú tárgyalási távollétére utalt. Amellett azonban, hogy a 2014. március 27-i tárgyalási jegyzőkönyv a védő részbeni távollétét sem támasztja alá, a hivatkozás nem is a 373. § (1) bekezdés II/d. pontja szerinti felülvizsgálati ok körébe tartozó, mivel Sz. M. D. ügyében a védelem nem volt kötelező, ezt megalapozó körülményre indítványában a felülvizsgálati indítványt benyújtó védő sem hivatkozott.

3) A védő e körben nem felülvizsgálati okot megalapozó eljárási szabálysértésre hivatkozott és hivatkozása tartalmilag is alaptalan. A Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság az ügy elbírálására már 2015. május 12-ére tárgyalást tűzött ki, majd a tárgyalást 2015. június 16. napjára elnapolta (11. számú tárgyalási jegyzőkönyv), majd 2015. június 16. napján is tárgyalást tartott. A 14. számú jegyzőkönyv tárgyalásról szól, tárgyalás megkezdésének és berekesztésének időpontját rögzíti, az ügydöntő határozat meghozatala és kihirdetése e két időpont között nyilvánvalóan tárgyaláson történt, ehhez képest a másodfokú határozat bevezető részének nyilvános ülési formára utalása – amelyen feltehetően a védő indítványa alapszik – egyértelműen elírás, a védő által vélelmezett „nyilvános ülésre visszatérés” nem történt.

4) A védő e körben a 2) pont kapcsán már ismertetett Be. 373. § (1) bekezdés II/d. pontjára hivatkozott az I. rendű vádlott

távollétével kapcsolatban, melynek törvényi alapjaként azt vélelmezte, hogy a másodfokú bíróság meghallgatását nem tartotta szükségesnek, mely szabály viszont kizárólag a nyilvános ülésre vonatkozó. Az adott esetben viszont a másodfokú tárgyalás terhelt távollétében történő megtartására nem a Be. 362. § (3) bekezdése, hanem a 365. § (1) bekezdése nyújtott alapot, mely szerint a vádlott távollétében a tárgyalás megtartható, ha terhére fellebbezést nem jelentettek be.

A kifejtettek értelmében a Kúria Sz. M. D. II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt és a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2016. február 17.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, dr. Tuba István s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
Bné